

Rettenetes csoda

MŰBÍRÁLAT - FILM - LXV. évfolyam, 35. szám, 2021. szeptember 3.

(Valdimar Jóhannsson: Bárány)

Mi végre ez a példázat? A házaspár gyászáról szól, amit halott gyermekük képzeletbeli feltámasztásával oszlatnak el? A természet és civilizáció közti szakadék feloldhatatlanságáról, arról, hogy az ember és állat közti határhúzás ősi tilalmát megszegő, a ráért sorssal dacoló házaspárnak bűnhődnie kell az általuk elkövetett hübrisz miatt? Az ősi animisztikus rétegekre azonban ráakódik a bárány keresztény szimbolikája: a bárányember vigaszt nyújt a szenvedőknek, és szemébe nézve még a gyilkos indulatok is lecsillapodnak. Így talán arról szól a történet, hogy a megtestesült ártatlanságot és jóságot kisajátítani csak bűn árán lehet? Akármilyen is volt a fő szerzői gondolat, számomra egyetlen mozzanat maradt a befejezés után igazán meggyőző: a lelkük mélyéig meggyötört szenvedők kételyek nélkül képesek hinni a csodában.